

Un capitol de istorie

Întemeierea învățământului medical veterinar din România

Epocile istorice, dintotdeauna supuse legilor obiective ale dezvoltării sociale, se succed în evoluția lor într-o permanentă interdependență.

Astfel, într-un secol al XIX- lea plin de frământări, în Principatele Române aflate sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza, se înființează prima Școală Superioară de Medicină veterinară în București, de către doctorul Carol Davila la 1 ianuarie 1861.

Marele învățat, doctorul Carol Davila, a fost cel dintâi care a recunoscut *„importanța și necesitatea învățământului veterinar într-o țară agricolă”*.

În acest context, doctorul Carol Davila, având o opinie profundă și realistă asupra problemelor sanitare din Țara Românească, se înfățișează domnitorului Alexandru Ioan Cuza și prezintă un raport și propuneri concrete asupra măsurilor necesare din punct de vedere sanitar. Acestea au fost pe placul domnitorului care-l numește doctor colonel și îi încredințează conducerea Spitalului Militar de la Mănăstirea Mihai Vodă, sediu până mai acum câțiva vreme al Arhivelor Statului.

Imediat după aceasta, la 1 Decembrie 1860, Monitorul Oficial publică din partea serviciului sanitar un decret prin care se înființează în Principatele Române prima Școală veterinară, cu începere de la 1 ianuarie 1861:

„În fiecare an epizootia aduce desoluțiunea între agricultorii țării, prăpădind cea mai bună parte de vite, care sunt mijloacele de muncă și bogăție a țăranilor.

✍ *Necesitatea de oameni speciali care prin măsurile profilactice să împiedice cauzele boalelor, să caute vitele bolnave, s-a constatat de toți oamenii competenți.*

✍ *Oameni cu cunoștințe speciale, trebuie să fie formați și pentru acest sfârșit o școală specială de arta veterinăriei va fi deschisă la 1 Ianuarie 1861”*

1860, Noembrie (SS) Dr. Davila

În felul acesta ia naștere în România învățământul veterinar, ca o școală specială încadrată în Școala Națională de Medicină și Farmacie.

Primul director al școlii a fost doctorul Carol Davila, care la data de 15 Mai 1861, când începe să funcționeze Școala de Medicină și Farmacie, un număr de 34 de elevi au constituit astfel prima serie de elevi veterinari. Astfel, „prima clasă de elevi veterinari cari aveau să devie profesioniști, a fost primul sâmbure național al învățământului veterinar propriu-zis”.

Din acest moment istoric își are punctul de plecare opera unei vieți care, prin muncă deosebită, abnegație și devotament, competență și probitate profesională și-a pus amprenta pe dezvoltarea la noi în țară a medicinei veterinare și farmaciei. Totodată, a influențat semnificativ progresul științific al țării noastre, „care pentru Carol Davila a devenit patria sa adoptivă, căreia i s-a dăruit și pe care a slujit-o cu cinste”.

După ce a fost astfel întemeiat, învățământul veterinar nu a fost cruțat de dificultățile care au apărut în mod firesc în procesul de dezvoltare a învățământului.

În continuare se vor preciza câteva momente semnificative ce au urmat în procesul de dezvoltare a învățământului veterinar în România.

Un eveniment însemnat s-a petrecut la 28 Martie 1883 când Ministerul Instrucțiunii a decretat un „regulament pentru organizarea Scoalei superioare de medicină veterinară”, opera noului director Alexandru Locusteanu.

Prin noul Regulament - în vigoare până în anul 1909 - Școala veterinară devine **Școală superioară, prevăzându-se cinci ani de studii, iar sediul s-a stabilit în actuala clădire a Facultății de Medicină Veterinară** din Splaiul Independenței.

În anul 1907, Alexandru Locusteanu părăsește direcția școlii aceasta fiind preluată de Ion Athanasiu, care elaborează un proiect de lege, ce este adaptat de Ministrul Spiru Haret și votat de Parlament în anul 1909.

Astfel ia ființă legea pentru reorganizarea Școalei Veterinare, datorită căreia Școala Veterinară capătă o altă fizionomie, se deschide o nouă etapă care se va încheia cu transformarea școlii în facultate, prin promulgarea legii la 22 iulie 1921 când Școala se va ridica la rangul de facultate și va fi integrată la Universitatea din București.

Pe baza Legii nr. 1824 publicată în Monitorul Oficial la data de 27 mai 1909 se va elabora un nou regulament: **Regulamentul Școalei Superioare de Medicină Veterinară** conținând 13 capitole și care reprezintă cea mai veche mențiune scrisă cunoscută până în prezent, care apare într-un document oficial, cu referire la **biblioteca școlii**.

Un alt eveniment important îl constituie transformarea **Școlii superioare de Medicină Veterinară** în **Facultatea de Medicină Veterinară** al cărei prim decan a fost profesorul Constantin Moțaș și încorporarea la Universitatea din București în data de 22 iulie 1921.

Perioada interbelică și cea de după război au adus o dezvoltare și o evoluție armonioasă Facultății de Medicină Veterinară din București.

În anul 1948, reforma învățământului transformă Facultatea de Medicină Veterinară, prin fuzionare cu Institutul Zootehnic, în Institutul de Zootehnie și Medicină Veterinară, care va fuziona cu Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” în anul 1951.

✍ *„Abia începând cu anul universitar 1962-1963, prin hotărâre de Guvern, Facultatea de Medicină Veterinară care va aparține, în*

continuare, Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu” își va recăpăta vechiul statut”.

și va funcționa ca facultate de sine stătătoare, având aceeași locație din Splaiul Independenței, până în prezent.

Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” se va numi Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară și, începând cu anul 1994, are în structura sa șase facultăți, Facultatea de Medicină Veterinară având un volum și un statut primordial în componența sa.

SCURT ISTORIC AL BIBLIOTECII FACULTĂȚII DE MEDICINĂ VETERINARĂ DIN BUCUREȘTI

Înființarea bibliotecii „Școalei Superioare de Medicină Veterinară” din București și evoluția sa

Biblioteca Facultății de Medicină Veterinară din București este cea mai veche bibliotecă de profil din țară, istoria ei fiind strâns legată de istoria Facultății de Medicină Veterinară din București din care face parte.

Deși nu există prea multe date despre istoria acestei biblioteci, din puținele documente cunoscute, din statisticile mai vechi și din registrele de evidență la care se adaugă și relatările unor persoane care au fost în contact cu biblioteca o perioadă mai lungă de timp, se poate contura totuși un istoric al Bibliotecii Facultății de Medicină Veterinară din București.

Cea mai veche mențiune scrisă, cunoscută până în prezent, care apare într-un document oficial, cu referire la bibliotecă, este cuprinsă în Regulamentul Școalei Superioare de Medicină Veterinară din București, elaborat pe baza Legii nr. 1824, publicată în Monitorul Oficial, la data de 29 mai 1909.

Regulamentul respectiv precizează la capitolul IV, art. 24 următoarele:

✎ *„Bibliotecarul - arhivar are următoarele atribuțiuni:*

- a. Cataloghează și păstrează colecțiunile din biblioteca Școalei.*
- b. Ține înregistratura și arhiva Școalei.*
- c. Distribuie uvrajele cerute în sala de lectură și veghează ca ele să fie înapoiate în bunăstare.*
- d. Bibliotecarul-arhivar va avea un ajutor care va fi conducător al persei autografice”.*

La izbucnirea primului război mondial, studenții veterinari sunt mobilizați la Spitalul Militar din București, iar Școala își întrerupe activitatea didactică.

În acest timp la București, în pavilioanele Școlii Superioare de Medicină Veterinară se instalează spitale pentru soldații trupelor de ocupație, „*cu care ocazie sînt devastate laboratoarele, muzeele și biblioteca și se ridică tot ce este mai de preț*”.

După război începe restaurarea Școlii Veterinare care „*a avut să lupte cu mari greutăți ani de-a rândul, s-a muncit pentru reconstituirea muzeelor, a bibliotecii și a laboratoarelor*”.

Mai târziu, în Monitorul Oficial nr. 24 din 30 ianuarie 1929, se publică Regulamentul Facultății de Medicină Veterinară, aprobat prin Decretul nr. 175 din 25 ianuarie 1929. Acest regulament conține, printre altele și o serie de prevederi referitoare la repartizarea fondurilor în cadrul facultății, cu referire și la bibliotecă:

„Art. 49 Decanul asistat de profesorii delegați, va repartiza la începutul fiecărui an școlar, cu aprobarea Consiliului profesoral, fondurile pentru bibliotecă și publicațiunilor, memoriilor, lucrărilor și anuarelor ce se vor publica” .

Din conținutul acestui regulament reiese clar faptul că, la începutul fiecărui an școlar, conducerea facultății stabilea un anumit fond financiar pentru bibliotecă.

Lipsa documentelor scrise referitoare la perioada de început a funcționării bibliotecii face, din păcate, imposibilă o reconstituire exactă a istoriei începuturilor acestui compartiment. Neavând date suficiente și nedorind să mergem prea mult pe presupuneri vom considera perioada de sfârșit a secolului al XIX- lea ca reprezentând mai mult preistoria, dacă putem spune așa, decât un timp ce aparține istoriei Bibliotecii Facultății de Medicină Veterinară din București și ne vom referi în continuare la perioada de după anul 1900.

Din Regulamentul Școalei Superioare de Medicină Veterinară ce a fost menționat mai sus și care datează din anul 1909 reiese clar, că o bibliotecă exista din moment ce regulamentul respectiv îi stabilea o anumită organizare.

În perioada premergătoare celui de-al doilea război mondial în cadrul facultății funcționau trei biblioteci:

- bibliotecă propriu-zisă a facultății;
- bibliotecă Societății studenților;
- bibliotecă sindicală.

În timpul celui de al doilea război mondial, activitatea de bibliotecă, cu tot ceea ce implică aceasta, achiziții, relații cu cititorii, etc., a fost total dezorganizată. Dar cum pe ruinele războaielor, omenirea a știut întotdeauna să clădească din nou, tot așa s-a întâmplat și atunci.

După război, în anul 1946, cele trei biblioteci se vor reuni într-una singură.

În anul 1951, ca urmare a includerii Facultății de Medicină Veterinară în componența Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu”, Biblioteca Facultății de Medicină Veterinară devine filială a bibliotecii institutului.

Biblioteca Facultății de Medicină Veterinară a funcționat la început în sediul facultății din clădirea principală a sa, clădire ridicată în anul 1887, *„astfel începând din anul 1887, Școala Superioară de Medicină Veterinară va funcționa în noul său palat, s-ar putea spune, dacă ne referim la epoca ridicării lui”*.

Până în anul 1887, bibliotecă a fost organizată pe trei săli de lectură la etajul I și secția de împrumut la parter, astfel:

- sala de lectură pentru studenți, aici se găseau cursuri, manuale și reviste de specialitate românești;
- sala de lectură a cadrelor didactice, cu dicționare, enciclopedii, cărți și reviste de specialitate străine.

Biblioteca avea și trei depozite situate la parterul clădirii, alături de secția împrumut a bibliotecii.

În anul 1987 bibliotecă se va muta în sediul unde funcționa deja Biblioteca Centrală a Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu”. Aici, datorită spațiului insuficient și impropriu alocat depozitelor foarte multe publicații s-au deteriorat, făcând imposibilă utilizarea lor.

În anul 1998, bibliotecă va reveni în vechiul său sediu: clădirea principală a Facultății de Medicină Veterinară din București, unde ocupă și în prezent cea mai mare parte a parterului și o întreagă latură a etajului I.

Biblioteca Facultății de Medicină Veterinară - un vechi și bogat tezaur de publicații

Fondul de publicații, organizarea, funcționarea bibliotecii din trecut și până în prezent

După cum am menționat, biblioteca a funcționat încă de la început în sediul Facultății de Medicină Veterinară, clădirea principală din Splaiul Independenței.

De-a lungul existenței sale, biblioteca a beneficiat de activitatea unor oameni cu un înalt nivel de pregătire științifică și culturală, oameni care au făcut cinste profesiei de bibliotecar.

Prima, în această trecere în revistă, a fost doamna **Arleta Nichita**, de origine franceză, soția profesorului Gheorghe Nichita, profesor titular la Catedra de Histologie, care a condus biblioteca între anii 1922-1947. În această perioadă, fondul de publicații al bibliotecii se îmbogățește simțitor: *„Școala aceasta posedă încă de la anul 1927 o bibliotecă de 8000 de volume, formate prin donațiuni particulare și cumpărate”*.

După doamna **Arleta Nichita**, conducerea bibliotecii este preluată de o mare personalitate, doamna **Paula Stoenescu**, care coordonează biblioteca o perioadă de 30 de ani, până în anul 1977.

Chiar de la începutul activității sale de bibliotecar d-na **Paula Stoenescu** a avut sprijinul facultății, pe profesorul **Francisc Popescu** care a obținut o donație de cărți științifice de specialitate de la Biblioteca Națională din Franța, de 12.000 de volume. Cu o asemenea realizare, fondul bibliotecii începe să se refacă, deoarece fusese foarte afectat în timpul celui de al doilea război mondial.

La finele anului 1977, anul retragerii doamnei **Paula Stoenescu** din activitate, numărul total al publicațiilor din bibliotecă se ridică la **280.000 de exemplare**.

După anul 1977, conducerea bibliotecii a fost preluată, pe rând, de alte persoane care s-au străduit să ducă mai departe moștenirea lăsată de precedesori și să facă cinste profesiei de bibliotecar.

În prezent activitatea bibliotecii este susținută de următorul colectiv:

1. Letiția Purdoi – Șef Birou Bibliotecă – susține și activitatea de Schimb intern-internațional de publicații al bibliotecii;
2. Iulia Moghioroiu - sala de lectură periodice – departament achiziție publicații;
3. Domnica Horja - sala de lectură periodice;
4. Filotta Ionescu - sala de lectură periodice;
5. Alexandra Dimitriu – sala de lectură teze – departament evidența publicațiilor;
6. Crezante Antonescu - sala de lectură teze – departament traduceri;
7. Mariana Păduraru - sala de lectură teze – departament evidență colecții speciale;
8. Alina Turjanschi – sala de lectură – interogare OPAC – departament catalogare-clasificare;
9. Dana Ciolompea - sala de lectură – interogare OPAC – departament catalogare-clasificare;
10. Mihai Vânătoru - sala de lectură – interogare OPAC – administrator rețea
11. Steliana Vlăgioiu – secția împrumut;
12. Lenina Dimitriu - secția împrumut;

Impusă de mutarea bibliotecii Facultății de Medicină Veterinară în alt sediu din incinta Institutului Agronomic "Nicolae Bălcescu", în anul 1987 a fost necesară efectuarea unor casări succesive de publicații. Astfel că, dacă la începutul anului 1987, anul mutării, biblioteca deținea peste **300.000 de**

exemplare, în prezent fondul de publicistic al bibliotecii este de aproximativ **198.000 de exemplare**, structurat după cum urmează:

- ☞ 100.000 cărți științifice;
- ☞ 59.000 periodice;
- ☞ 39.000 cărți de cultură generală.

Cea mai veche publicație care aparține bibliotecii Facultății de Medicină Veterinară este o carte din anul 1542, „*FUSCHIUS, Senertus. De historia stirpium comentarii in signes maximus impensis et vigiliis*”, Tubingen 1542. Această carte, împreună cu alte cărți de patrimoniu, s-a aflat la muzeul Școlii de Agricultură și Medicină Veterinară, care a funcționat, între anii 1987 și 1998. În această perioadă, Biblioteca Facultății de Medicină Veterinară a funcționat în incinta Institutului Agronomic "Nicolae Bălcescu".

În fondul de patrimoniu al bibliotecii sunt cărți având anii de publicație cuprinși între 1700 și 1800, din care se poate enumera:

- ***XXX L Anatomie d Heister avec des essais de physique pour l usage des parties du corps humain***, Paris. 1753;
- ***BOISSIER, Francisco. Nosologia methodica systems. Morborum classes***, Venetus, 1772;
- ***LAFOSSE, M.M.. Cours d hippiatricque ou traite complete de la medicine des chevaux***, Paris, 1772;
- ***SENNRTI; Daniel. Opervm, Tomvsqvartus***, Lvgdyni, 1966.

Biblioteca a avut, în colecția sa de periodice, o serie de reviste străine foarte vechi, cu ani de apariție cuprinși în perioada 1853 - 1900. Din păcate aceste periodice au căzut victime deteriorării sau dispariției cauzate de mutărilor bibliotecii, în diverse locații. Din registrele de evidență amintim câteva titluri de reviste vechi deținute în colecțiile bibliotecii:

- 📖 **Archives Generales de medicine**, Paris, 1853;
- 📖 **Bulletin generale de Therapeutique**, Paris, 1853;
- 📖 **Revue des Sciences Naturelles Appliquees**, Paris, 1855;
- 📖 **Archives Veterinaires**, Alfort, 1884;
- 📖 **Annales de Medicine Veterinaire**, Bruxelles, 1870;
- 📖 **Revue de Medicine Veterinaire**, Toulouse, 1877.

Despre ultimele două reviste putem spune că sunt cele mai vechi reviste primite în bibliotecă în cadrul schimbului internațional și care au continuitate și astăzi .

Ca și în cazul cărților, nici în registrele de evidență ale revistelor nu era consemnată data intrării lor în bibliotecă, ci doar anul editorial. Aceasta este explicația pentru care nu se poate preciza, în cazul revistelor vechi, nici când au început să fie cumpărate sau venite prin intermediul schimbului de publicații și nici data primelor donații.

După anul 1947, achiziția periodicelor a cunoscut o curbă ascendentă. Dacă la început, numărul donațiilor era mai mare decât numărul revistelor intrate prin schimb sau cumpărare, s-a ajuns în anul 1985 (considerat anul de vârf al achiziției în cazul periodicelor) la **602 volume** cumpărate pe bază de abonament și la **926 volume** intrate prin intermediul schimbului.

Cea mai importantă sursă de îmbogățire a colecției de periodice a bibliotecii a fost și este schimbul intern respectiv internațional de publicații. Momentul de început al acestei activități nu poate fi precizat foarte clar dar, începând cu a doua jumătate a sec XX, schimbul a luat o mare amploare, biblioteca încercând să mențină strânse legături cu partenerii din țară și străinătate, aceștia fiind instituții de învățământ superior omoloage, institute de cercetări din domeniu, academii, etc.

Pe lângă publicațiile primite, schimbul a avut totodată și rolul de difuzare a lucrărilor cadrelor didactice din facultate, contribuind astfel la schimbul de informații în domeniul medicinei veterinare.

În prezent biblioteca Facultății de Medicină Veterinară are **110 parteneri străini și 6 parteneri din țară** de la care biblioteca primește în principal periodice, dar și teze de doctorat, cărți științifice din domeniul medicinei veterinare.

Baza schimbului a constituit-o și o constituie:

- ☞ revista „*Lucrări Științifice*”, seria C - Medicină Veterinară – revistă editată de Facultatea de Medicină Veterinară din București;
- ☞ *Lucrări Științifice*, seria D – Zootehnie - revistă editată de Facultatea de Zootehnie din București;
- ☞ „*Revista Română de Medicină Veterinară*”, revistă editată de Asociația Medicilor Veterinari din România.

Fondul de publicații al bibliotecii s-a format , la început, mai ales, ca urmare a donațiilor făcute de profesorii facultății, de diverse persoane particulare sau instituții.

Treptat fondul de publicații s-a mărit, prin diversificarea modalităților de achiziție, prin cumpărare sau prin intermediul schimbului intern și extern.

Existența unui fond financiar repartizat bibliotecii a făcut posibilă o achiziție publicistică foarte bogată și diversificată. Astfel, în cazul cărților, în anii 1980, de exemplu, se cumpărau în medie anual, aproximativ **5000 de exemplare**, din care:

- ☞ cărți științifice de specialitate românești - 30 exemplare per titlu anual;
- ☞ cărți științifice de specialitate străine - 800 exemplare pe an;
- ☞ cursuri și manuale - 300 exemplare per titlu anual.

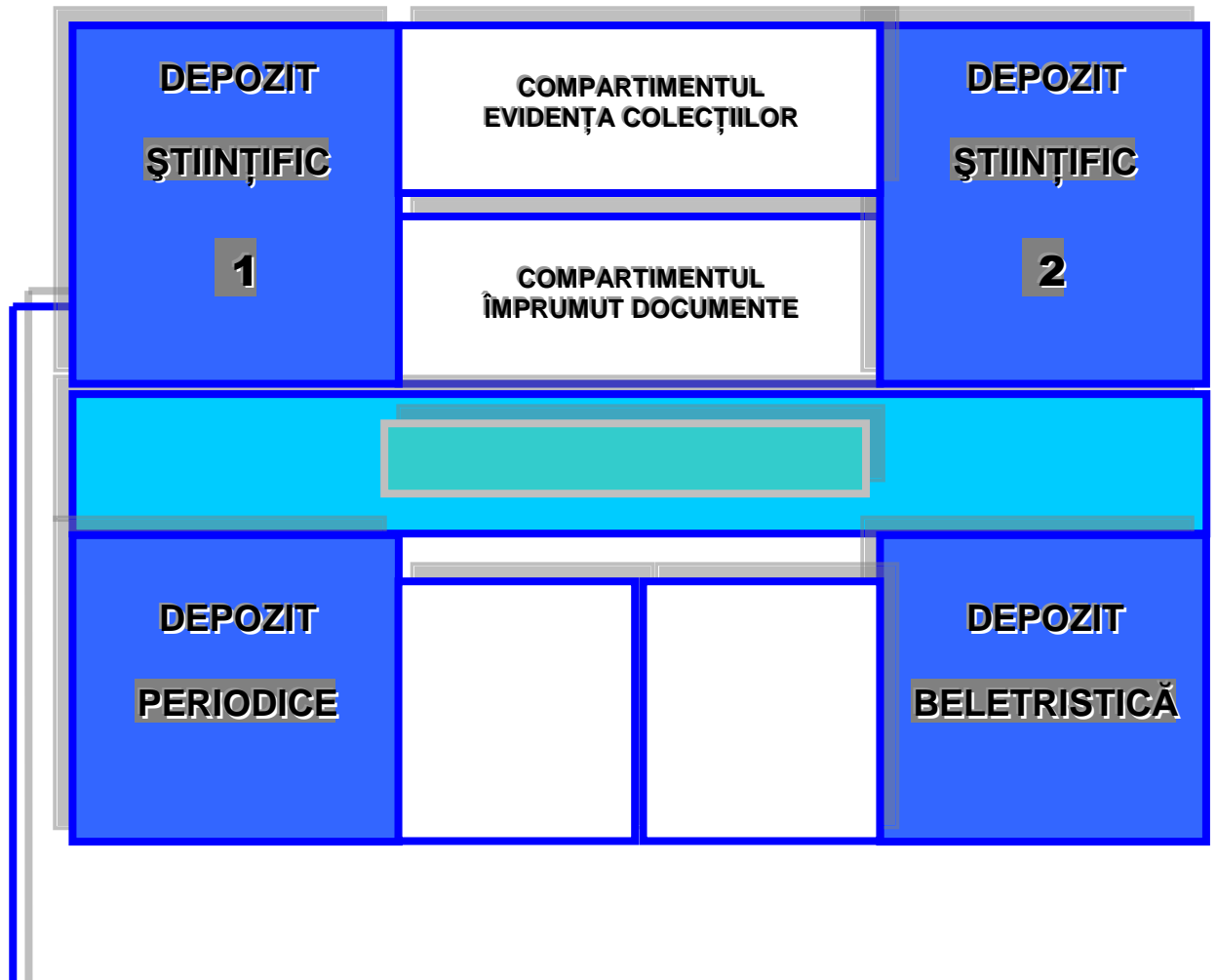
Aceasi situație se poate observa și în cazul periodicelor, când media anilor 1980 era de **300 volume** achiziționate anual, din care **180 de volume** cumpărate prin abonament.

Acest volum considerabil de achiziții a avut drept urmare creșterea numărului de cititori ce frecventau biblioteca. Astfel, din datele statistice existente, s-a constatat că din **anul 1949**, când frecventau biblioteca **10.300** cititori anual, în **anii 1980** s-a ajuns la circa **110.000 volume** consultate.

Cifrele acestor statistici, de acum mai bine de 25 de ani, sunt impresionante având în vedere că este vorba despre o filială a unei biblioteci de învățământ superior.

Pornind de la un singur curs în anul 1946 și două cursuri în anul 1949, ce au fost donate în câte 5 exemplare, biblioteca își urmează cursul firesc al creșterii sale până în zilele noastre.

După revenirea bibliotecii, în anul 1998, în sediul clădirii principale a Facultății de Medicină Veterinară, aceasta și-a reorganizat structura și fondurile ocupând și în prezent cea mai mare parte a parterului clădirii, cât și o latură întreagă a etajului I.

INTRAREA ÎN CLĂDIREA FACULTĂȚII

Figura 5 - Schița de amplasament a bibliotecii în clădirea Facultății de Medicină Veterinară - parter

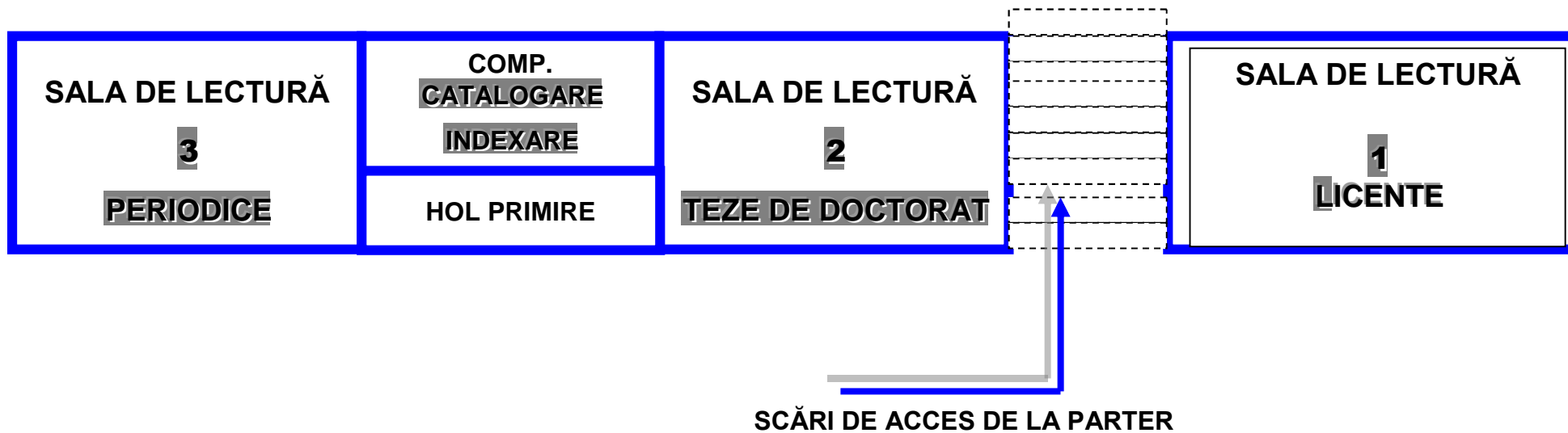

Figura 6 - Schița de amplasament a bibliotecii în clădirea Facultății de Medicină Veterinară – etaj I

Suprafața totală pe care o ocupă biblioteca în „*palatul facultății*”, ridicat încă din anul 1887, este aproximativ de 680 m pătrați. Cea mai mare suprafață o ocupă cele 3 săli de lectură, astfel:

☞ **sala de lectură „1”** – sau sala licentelor - resurselor WEB (interogare OPAC), amplasată la etajul I al clădirii facultății:

✍ sala 1 oferă posibilitatea utilizatorilor bibliotecii de a consulta lucrările de licență ale absolvenților facultății noastre, catalogul bibliotecii, afișat *on-line*, prin intermediul programului de bibliotecă implementat (SOFTLINK-LIBERTY) și, de asemenea, permite consultarea publicațiilor din bibliotecă, care se află pe suport magnetic, căutarea și regăsirea informațiilor de pe Internet sau consultarea altor baze de date bibliografice, full-text necesare procesului didactic;

☞ **sala de lectură „2”** – sau sala tezelor de doctorat și a enciclopediilor, amplasată la etajul I al clădirii facultății:

✍ această sală de lectură funcționează în regim de acces liber la raft și oferă cititorilor: cursuri, manuale, cărți științifice românești și străine, tratate, dicționare, enciclopedii, atlase dar mai ales teze de doctorat și masterat;

☞ **sala de lectură „3”** – sau sala periodicelor), amplasată la etajul I al clădirii facultății:

✍ această sală de lectură funcționează în regim de acces liber la raft și oferă cititorilor periodice, românești și străine.

Cele **patru depozite** ale bibliotecii sunt amplasate la parterul clădirii facultății.

Structurarea tehnico-organizatorică a Bibliotecii Facultății de Medicină Veterinară București

Din punct de vedere tehnico-organizatoric, în prezent, Biblioteca Facultății de Medicină Veterinară București este structurată în următoarele compartimente:

 Comunicarea documentelor cu secția de împrumut și cele trei săli de lectură ;

 Compartimentul Dezvoltarea colecțiilor:

- informează permanent privind principalele categorii de utilizatori ai bibliotecii;
- prospectează piața editorială internă și internațională;
- urmărește dezvoltarea colecțiilor cu documente de toate tipurile din domenii principale de cunoaștere;
- asigură achiziția documentelor românești și străine;
- asigură completarea curentă și retrospectivă a colecțiilor;
- susține o activitate de încurajare a donațiilor românești și străine;

 Compartimentul Schimb intern și internațional de publicații:

- identifică și stabilește contacte de colaborare, în țară și în străinătate, cu universități și instituții de învățământ superior, academii de științe și institute de cercetări, biblioteci naționale, societăți culturale și științifice;
- contribuie la dezvoltarea **colecțiilor Bibliotecii Facultății de Medicină Veterinară** procurând documente din țară și din străinătate solicitate de utilizatorii bibliotecii:
  - publicații universitare;
  - publicații academice;
  - publicații proprii ale bibliotecilor universitare;

 oferă partenerilor din țară și străinătate publicațiile editate de **Facultatea de Medicină Veterinară, Facultatea de Zootehnie, respectiv Asociația Generală a Medicilor Veterinari din România:**

- *Lucrări Științifice*, seria C - Medicină Veterinară;
- *Lucrări Științifice*, seria D - Zootehnie;
- *Revista Română de Medicină Veterinară*;

Compartimentul **Evidența și Organizarea Colecțiilor:**

- realizează evidențele de bibliotecă pentru toate intrările curente;
- operează eliminările de documente din colecțiile bibliotecii;
- selectează și repartizează, pe domenii, publicațiile intrate;
- atribuie cote topografice;
- întocmește acte pentru propuneri de casare a fondurilor uzate fizic respectiv moral;

Compartimentul **Catalogare – Clasificare:**

- prelucrează documentele care intră în bibliotecă, conform normelor internaționale și catalogare centralizată;
- analizează și codifică, prin Clasificare Zecimală Universală, conținutul documentelor catalogate;
- realizează o clasificare specifică atribuind descriptori documentelor analizate, conform unui sistem propriu de clasificare al descriptorilor, bazat pe standarde în vigoare;
- realizează catalogarea în programul de bibliotecă SOFTLINK LIBERTY a tuturor publicațiilor din fondurile bibliotecii în vederea creării bazei de date electronice a bibliotecii.

Compartimentul **Comunicarea Documentelor:**

- asigură accesul cititorilor în bibliotecă, prin eliberarea și vizarea permiselor;

- comunică sălilor de lectură, toate tipurile de documente aflate în depozite și solicitate de cititori;
- asigură informarea și îndrumarea utilizatorilor privind modul de căutare și împrumut a publicațiilor;
- organizează sălile de lectură cu acces liber la raft;

*****

Cuvânt de încheiere

Bibliotecile sunt păstrătoare de valori, mărturie a unor civilizații existente odinioară și reprezintă dovada vie a culturii umanității.

„Bibliotecile au îndeplinit rolul de păstrătoare a cunoștințelor acumulate de umanitate de-a lungul secolelor, de instrument educațional al generațiilor succesive, de laborator de lucru pentru cercetare și inovație, precum și de suport de reflecție și dezvoltare a sentimentelor estetice.” **Mircea Regneală**

Biblioteca nu este doar o colecție de documente așezate pe domenii de activitate, reprezintă instrumentarul tehnic de lucru pentru depistarea, studierea și valorificarea unui document.

Biblioteca păstrează și conservă în special cărți, cartea având întâietate prin valoarea faptelor și datelor pe care le furnizează, prin gândurile și idealurile pe care le animă, asigurând o înnobilare sufletească.

„Cartea și biblioteca sunt două noțiuni în perfectă armonie, care trăiesc bine una lângă alta, ba mai mult se completează în așa fel încât una fără alta nu poate viețui...Cartea este mijlocul necesar de a trăi, o necesitate vitală pentru omul înzestrat cu pasiunea cunoașterii adevărului și noului, pentru acel dotat cu simțul a tot ce este frumos pe lume.” **Dan Simonescu**

Bibliotecile în societățile moderne au rolul de a conștientiza nevoia de cunoaștere a utilizatorilor, de a realiza accesul liber și nelimitat la informare, de a proteja patrimoniul valoric existent, de a disemina informația novatoare.

Procesul de diseminare al informațiilor este un proces complex și sensibil în condițiile unei societăți mereu în schimbare.

„Bibliotecile au evoluat în timp de la poziția de intermediari pasivi, care nu urmăreau în mod deosebit felul în care documentele erau utilizate de cititori, la poziția de intermediari activi, scoțând în evidență conținutul documentelor cu ajutorul a o serie de instrumente secundare, precum ghiduri analitice, buletine de informare, abstracte și sinteze pe profilul utilizatorilor.” **Mircea Regneală**

Biblioteca este instituția indispensabilă unei societăți, fără existența ei nu se poate vorbi de progres, de cercetare, de nou.

În Legea bibliotecilor, art. 1, biblioteca este definită astfel:

„Instituția, compartimentul sau structura specializată al cărei scop principal este de a constitui, a organiza, a prelucra, a dezvolta și de a conserva colecții de cărți, publicații, alte documente specifice și baze de date pentru a facilita utilizarea acestora în scop de informare, cercetare, educație sau recreere; în cadrul societății informaționale biblioteca are un rol de importanță strategică.”

Bibliotecile au un rol esențial în cadrul societății informaționale, reprezentând adevărate industrii ale cunoașterii, transmițând mereu cele mai noi informații și acoperind cât mai adecvat setea de cunoaștere a utilizatorilor din ce în ce mai pretențioși și mai dornici de metaresurse, de diversificare și complexitate în diferitele domenii de activitate.

*****